

ČESKÁ REPUBLIKA ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Miroslava Rákosníka a přísedících Ing. Michaely Al-Ali Polákové a Ing. Karla Danihelky v hlavním líčení konaném dne 18. července 2024

takto:

Obžalovaný

I. K., narozen xxx, státní příslušník xxx, bytem xxx, t.č. ve výkonu vazby ve Vazební Věznici a ÚpVZD xxx, bez zaměstnání,

je vinen, že

dne 6. 10. 2023 v čase od 21:50 hod. do 21:51 hod. na chodníku v blízkosti vchodu do domu č.p. xxx v ul. Xxx, xxx, po předchozí slovní rozepři s poškozeným V. P., nar. xxx, která ze strany obžalovaného vyústila v započetí fyzické potyčky, a to nejprve chycením poškozeného a následným úderem ruky do těla poškozeného, přičemž fyzická potyčka pokračovala ve vzájemných úderech rukama sevřenými v pěst do horní části těla, jak ze strany obžalovaného tak i poškozeného, a poté, co tato potyčka byla ukončena odtržením obou účastníků ze strany přicházejících svědků na vzdálenost cca 2 až 3 metrů, obžalovaný z blíže nezjištěné oblasti pasu (opasku/kapsy) vytáhl zavírací nůž s kovovou čepelí stříbrné barvy o délce 8 cm a rukojetí hnědé barvy o délce 10 cm, který po jeho otevření uchopil do pravé ruky, rychle přistoupil k poškozenému, a proti tomuto vedl dva výpady daným nožem do oblasti levé části jeho břicha, načež po vytvoření rozestupu mezi oběma zúčastněnými na cca 1,5 metru ve svém jednání pokračoval, a to v podobě dalších tří až čtyř výpadů, kdy poškozeného bodal do oblasti břicha, poškozený před útočícím obžalovaným ustupoval až přepadl na přední část na ulici zaparkovaného osobního vozidla, kdy až poté obžalovaný ustal ve svém útoku, přičemž bodná rána, která poranila žaludek poškozeného byla vedena velkou silou a ostatní bodné rány, které poškozeného zasáhly byly vedeny střední silou, a v době dalšího náprahu obžalovaného proti poškozenému a dalšímu pokusu o opětovné bodnutí zabránil zachycením ruky obžalovaného a jeho odtážením svědek I. D., nar. xxx, přičemž obžalovaný vzhledem k použitému noži, intenzitě útoku, počtu bodných ran a oblasti, kam útok vedl, musel být minimálně srozuměn s tím, že může poškozeného usmrtit, kdy během

popisovaného jednání poškozenému výpady nožem způsobil hlubší řeznou ránu na hřbetu pravé ruky a tři bodné rány s vbodry v levém nadbřišku velikosti 3 a 2 cm, z nichž nejnižše položená rána pronikla přední stěnou břišní dutiny a v délce asi 1 cm poranila zevní vrstvu přední stěny žaludku, což vedlo k zakrvácení břišní dutiny a spolu s ostatními ranami k zevnímu krvácení vedoucímu k pokrvácivému šoku s poruchou vědomí, tedy poranění, které by bez lékařského ošetření a včasného operačního zákroku mohlo vést k úmrtí poškozeného,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného úmyslně usmrtí, a kterého se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchal

zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1 zák. č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, dále jen tr. zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku k trestu **odnětí svobody** v trvání **10 (deseti) let**.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 80 odst. 1, 2 tr. zákoníku k trestu **vyhoštění** z území České republiky na **neurčito**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku k trestu **propadnutí věci**, a to zavíracího nože s kovovou čepelí stříbrné barvy o délce 8 cm a rukojetí hnědé barvy o délce 10 cm.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, IČ: 411 97518 uhradit majetkovou škodu ve výši 70 991 Kč včetně zákonného úroku z prodlení z částky 90 991 Kč ve výši 14,75 % od 3.5. 2024 do 19.6. 2024, a s úrokem z prodlení z částky 70 991 Kč ve výši 14,75 % od 20.6. 2024 do zaplacení.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný **K.** v rámci svého výsledku v hlavním líčení vypověděl, že se cítí být vinný tím, že poškozeného bodnul nožem. Poškozeného zná, pocházejí z jedné obce, jsou téměř kamarádi. Obžalovaný tvrdí, že v den incidentu, byli všichni opilí. Odhaduje, že měl zhruba 3 promile alkoholu v krvi. Dále obžalovaný vypověděl, že svědek S. P. není žádný svědek, neboť jsou s poškozeným kamarádi, a na obžalovaného zpočátku incidentu útočil nejen poškozený, ale také on, byli tedy proti němu dva. Jejich převaze se musel obžalovaný bránit, v nebezpečí byla i jeho partnerka, malá vzrůstem, která během incidentu upadla. Reagoval v afektu, ve strachu o sebe a svou partnerku, tak musel i útočit, a z toho důvodu vytáhl nůž a bodnul poškozeného 3x. Intenzitu úderů si uvědomoval, neboť pokud by jej chtěl zabít, bodnul by jej do krku. Ke své osobě uvádí, že se stará o svoji matku a svoji partnerku. V České republice je již 5 let. Chodí do práce a konfliktům se vyhýbá. Nikdy by nikoho nezabil, chtěl poškozeného pouze zastrašit tím, že ho bodne jenom do ruky nebo do nohy, aby ho přestali bít. Svědek P. ho prý držel a dával mu první rány, obžalovaný chtěl diplomaticky vyjednávat. Dále obžalovaný tvrdí, že P.

přišel za ním domů, odkud ho před tím obžalovaný vyhodil. P. za ním přišel, aby vyprovokoval incident. Poškozený údajně potřeboval peníze na drogy, neboť prý drogy užívá. Ještě před předmětným konfliktem si obžalovaný s poškozeným přes telefon svědka P. volali a nadávali si. Dále obžalovaný uvedl, že první ránu mu dal poškozený P. hlavou a pěstí, neboť poškozeného nazval bezdomovcem, který spí na lavičce. Posléze se mlátili navzájem. Od sebe je odtrhl svědek H..

2. Svědkyně **V. B.** uvedla, že byla s přítelem doma. Její přítel si šel do kuchyně dát cigaretu, kde seděl obžalovaný K. a svědek P., který mluvil telefonicky s poškozeným, načež telefon předal obžalovanému K.. Dále uvedla, že jejich rozhovor slyšela, poškozený byl velice rozčilený a v momentě, kdy obžalovaný ukončil hovor, odebral se ven z bytu. Svědkyně zůstala na prahu bytu, když viděla, jak poškozený udeřil obžalovaného pěstí do pravého obočí, načež se začali prát. V průběhu incidentu požádala ostatní osoby v bytě, aby šli ven a předmětný incident ukončili. Slyšel, jak poškozený vyhrožuje obžalovanému, že ho zabije, že ho najdou ve Vltavě. Dále uvedla, že poškozeného s obžalovaným roztrhl od sebe svědek P..
3. Svědek **M. H.** ke shora nadepsané věci uvedl, že svědkem incidentu nebyl, pouze jej kolem 10 hodiny vzbudili, aby zavolal sanitku, neboť prý obžalovaný K. pobodal člověka, posléze viděl poškozeného ležet na chodníku, kterému poskytl první pomoc do doby, než přijela záchranná služba. K osobě poškozeného uvedl, že jej zná, párkrát ho viděl, jedná se o alkoholika a uživatele drog, který si půjčuje peníze, které následně nevrací. Dále uvedl, že obžalovaný měl údajně dlužit peníze poškozenému, ale tomu svědek nevěří.
4. Svědek **I. D.** v rámci svého výslechu před soudem uvedl, že před incidentem okolo 8 hodiny večer seděli s obžalovaným K. a svědkyní B. v kuchyni, když nějaká další osoba volala poškozenému, načež obžalovaný poprosil tuto osobu, zdali s poškozeným nemůže mluvit. V momentě, kdy spolu začali mluvit, tak svědek D. uvedl, že došlo k hádce mezi poškozeným a obžalovaným (přes telefon). O čem se hádali, svědek neví. Dále svědek vypověděl, že když poškozený dorazil, obžalovaný za ním šel ven na ulici, posléze za ním vyběhla i jeho přítelkyně (svědkyně B.), která následně křičela, že se kluci venku perou a ať je jdou roztrhnout. Když se povedlo je roztrhnout, začali se opětovně prát a posléze si svědek D. uvědomuje, jak je již poškozený pobodaný. Nůž u obžalovaného v době incidentu neviděl.
5. Svědkyně **Y. M.** uvedla, že v době incidentu byla doma a v momentě, kdy někdo řekl, že potřebuje ručník, poskytla svůj. Když opustila dům, viděla poškozeného, jak se drží v oblasti břicha. U samotného incidentu přítomna nebyla.
6. Svědek **M. M.** před soudem vypověděl, že v době incidentu zaslechl z ulice hluk, načež vyběhl ven a viděl osobu, co se drží za břicho, a krev. Poprosil manželku, aby přinesla něco, aby mohli poškozenému pomoc s tekoucí krví. Když přijela záchranka, utekli s manželkou do svého pokoje. K osobě obžalovaného uvádí, že s ním žádné problémy nebyly.
7. Svědkyně **O. B.** uvedla, že v době incidentu spala, když ji křik osob probudil, načež šla zjistit, co se děje, přičemž v momentě, když stála ve dveřích na chodník, uviděla poškozeného P. a obžalovaného, jak se perou. V tomto momentě dostala strach a vrátila se zpět do bytu.
8. Znalec **MUDr. Jiří Hladík** k znaleckému posudku č. 12111 uvedl, že neeviduje žádné nové skutečnosti, které by odůvodňovaly změnu jeho závěrů uvedených ve znaleckém posudku, a proto na jeho závěry nadále odkazuje. Ke konkrétním poraněním poškozeného P. uvedl, že se jednalo o 3 bodné rány v levém nadbřišku, kdy délka bodných ran byla 2 a 3 cm, načež jedna z těchto ran, tedy rána vedena velkou silou, pronikla do břišní dutiny a vedla k poranění zevní vrstvy žaludku, dále pak byla zjištěna řezná rána na hřbetu pravé ruky a drobná tržně

zhmožděná rána nad obočím. K tomuto dále vypověděl, že tato poranění vyjma tržné rány nad obočím odpovídají poraněním způsobené řezným nástrojem, načež vzhledem k tomu, že jedna z ran pronikla do břišní dutiny, což způsobilo silné vnitřní zakrvácení, po kterém se poškozený při prvotním přijetí na resuscitační kliniku ocitl v pokrvácivém šoku. Tento šok způsobuje nadměrná ztráta krve, v důsledku čehož dochází k poruše vědomí. Vzhledem k akutní ztrátě krve, byla nutná okamžitá operace, kdy došlo k ošetření žaludku (zastavení krvácení) a následně byl poškozený napojen na umělou plicní ventilaci a došlo k podpoře život důležitých funkcí se specializovanou léčbou. Toto poranění, které poškozený utrpěl, znalec považuje za velmi vážné, bezprostředně život ohrožující, kdy doba léčení trvá po dobu asi 6 týdnů. V léčení je nutný klidový režim, případně dietetický režim užívání antibiotik. Znalec se vyslovil v tom směru, že vzhledem závažnosti bodného poranění, pokud by nedošlo k včasnému odbornému zásahu a péči v průběhu několika hodin by nastala smrt poškozeného, a to vzhledem k nadměrným krevním ztrátám (z bodných poranění). Soud ve světle výše uvedeného znaleckého posudku zmiňuje skutečnost, že znalec zprvu vycházel z informací policejního orgánu, že délka čepele nože, kterým mělo být útočeno je 15 cm. Po opětovném přezkoumání bylo zjištěno, že čepel zmiňovaného nože měří 8 cm, přičemž znalec tuto změnu vzal v potaz a v závěru svého doplnku ke znaleckému posudku č. 12111-1, kdy v rámci svého odborného posouzení uvedl, že došlo k poranění bodnou ránou, která pronikla přední stěnou břišní dutiny do dutiny břišní, kde v délce 1 cm poranila zevní vrstvu přední stěny žaludku. Takové poranění mohlo velmi dobře vzniknout i nožem s délkou čepele 8 cm. Nad to znalec uvedl, že další dvě bodné rány mohly být způsobeny čepelí nože podstatně kratší než 8 cm. Znalec ve svém posudku nadále konstatoval, že bodné rány vedené do oblasti břicha mohou mít bodné kanály hlubší, než je délka čepele nože vzhledem ke stlačitelnosti břišní stěny, přičemž při vbodnutí dochází ke stlačení a proniknutí čepele do tkáně.

9. Ve věci byly dále provedeny tyto **listinné důkazy**:

10. Z protokolu o ohledání místa činu na č. l. 60, včetně jeho popisné části i náčrtku na č. l. 62, 63 a 65 bylo zjištěno, že byt, ve kterém byl obžalovaný zadržen, se nachází na ulici Xxx 28 v přízemí, přičemž v pokoji obžalovaného byl zajištěn uzavřený zavírací nůž identifikovaný jako stopa č.1. Dále v kuchyňské místnosti v kovovém dřezu byla zajištěna genetická stopa č. 2 ve formě stěru červené tekutiny. Z protokolu o ohledání místa činu samotného (chodník před výše zmíněným bytem), vyplývá zajištění stop, a to červené tekutiny (označeno stopy č. 3 a 4). Rovněž bylo zajištěno oblečení poškozeného (označené pod stopami 5, 6 a 7). Ohledáním obžalovaného byl zajištěn stěr označený jako stopa č. 9. Dále byly v téže ulici zajištěny další stopy (č. 10 a 11), a to konkrétně stěry tekutiny na chodníku. Fotografická dokumentace na čl. 66-92 zobrazuje předmětný byt a místo činu včetně zajištěných stop, doplňuje protokol o ohledání místa činu. Fotografická dokumentace na č. l. 92-104 zachycuje mobilní telefon poškozeného a na č. l. 94-97 vč. DVD oblečení poškozeného. Protokol o prohlídce těla a fotografie na č. l. 153 až 163 zachycují prohlídku těla obžalovaného včetně fotodokumentace. Protokol o orientační dechové zkoušce obžalovaného na č. l. 164 potvrzuje, že v uvedený den v čase 22:31 hodin bylo v kontrolním výdechu obžalovaného detekováno 1,93 ‰ alkoholu. Protokol o prohlídce těla poškozeného na č. l. 221-231 zachycuje osobu poškozeného P. včetně jizev způsobených jednáním obžalovaného K.. Ze souboru lékařských zpráv na č. l. 237-242 bylo zjištěno, že poškozený P. se podroboval lékařským ošetřením v důsledku jednání obžalovaného. Na č. l. 296-302 jsou žurnalizovány fotografie pořízené z předmětného kamerového záznamu, ze kterých je patrné, kdo se daného incidentu účastnil. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 26. 02. 2004 na č. l. 456 byl obžalovaný odsouzen za trestný čin rvačky dle § 225 odst. 1 z. č. 140/1961 Sb., trestní zákon, dále jen tr. zákon, a trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí dle § 171 odst. 1 písm b) tr. zákona k nepodmíněnému trestu odnětí svobody ve výměře 6 měsíců a trestu vyhoštění na dobu 5 let. Úřední záznam na

Shodu s prvopisem potvrzuje: A.S.

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

č. l. 444 potvrzuje kladnou bilanci výher poškozeného P. v casinu Admiral. Jako další listinné důkazy byly provedeny listiny na č. l. 494, 504-512 a 515-517 trestního spisu, z nichž bylo zjištěno, že se Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, dále jen „VZP“, uplatňuje jako nárok na náhradu škody léčebné výlohy, které vynaložila na léčbu poranění svého pojištěnce, a to v částce 90 991 Kč. Poštovní poukázka na č. l. 629 dokladuje částečnou úhradu vzniklé škody Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky ve výši 20 000 Kč. E-mailová odpověď M. K. potvrzuje přijetí částky 20 000 Kč na účet příjemce, tedy VZP. Dále soud jako listinný důkaz provedl opis z evidence Rejstříku trestů obžalovaného, přičemž bylo zjištěno, že vedle již zmiňovaného odsouzení, byl obžalovaný na území České republiky odsouzen v dalších dvou případech. Konkrétně byl obžalovaný v minulosti odsouzen rozhodnutím Okresního soudu ve Frýdku – Místku ze dne 03. 04. 2002, pod sp. zn. 5 T 213/2001, za trestný čin násilného překročení státní hranice, a dále pak trestním příkazem vydaným Obvodním soudem pro Prahu 4 ze dne 21. 10. 2021 za spáchání trestného činu maření úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku a byl odsouzen k trestu vyhoštění na dobu 2 roky.

11. Z protokolu o výslechu svědka poškozeného **V. P.** na č. l. 193 bylo zjištěno, že poškozený P. půjčil obžalovanému finanční obnos, na jehož vrácení nijak nespěchal. Obžalovaný jej údajně před společným známým pomluvil tím, že jej označil za bezdomovce. Posléze se telefonicky domluvili, že se sejdou, neboť poškozeného chtěl obžalovaný vidět. Po slovní roztržce začal obžalovaný poškozeného mlátit, poškozený se údery pěstmi bránil. Dále uvedl, že je roztrhl svědek P. a posléze jej obžalovaný celkem 3x bodl do břicha. K osobě obžalovaného uvedl, že jej zná přes jeho otce, kdysi s ním pracoval. Na dotaz vyšetřovatele uvedl, že obžalovanému půjčil 8 000 Kč, které měl následně prohrát v casinu.
12. Z protokolu o výslechu svědka **F. B.** na č. l. 397 bylo zjištěno, že svědek B. v době incidentu seděl v kuchyni, když jej na předmětný konflikt upozornila manželka obžalovaného, tedy svědkyně B.. V ten moment vyšel ven a snažil se poškozeného P. a obžalovaného spolu se svědkem P. roztrhnout. Chtěl odejít zpátky do bytu, ale v ten moment si všiml, že poškozený P. leží na kapotě auta a drží se za břicho. Dále uvedl, že před incidentem obžalovaný mluvil s někým po telefonu, a když dovoloval, byl našťvaný, a odebral se ven. Předmětné bodnutí neviděl, pouze zaslechl poškozeného P., jak křičí: „On mě bodl nožem!“.
13. Z protokolu o výslechu svědka **S. P.** na č. l. 287 bylo zjištěno, že svědek před předmětným incidentem seděl v kuchyni, když svědkyně B. vyběhla a křičela, že se venku chlapi perou. Vyběhl tedy ven a snažil se poškozeného P. a obžalovaného roztrhnout. Dále vypověděl, že si uvědomuje, jak najednou od poškozeného P. slyšel, jak křičí „On mě bodnul nožem do břicha“. V ten moment vytáhl poškozenému P. triko a viděl bodné rány. Telefonát mezi poškozeným a obžalovaným si vybavuje. Dále vypověděl, že obžalovaný udeřil poškozeného první pěstí. Předmětný nůž neviděl.
14. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie, biologie a genetika zpracovaným kriminalistickým ústavem Policie České republiky ze dne 05. 01. 2024 na č. l. 108-114 bylo zjištěno, že stopy č. 1, 2, 3, 10 ad bod 10 obsahují profil DNA odpovídající poškozenému P. Dále bylo zjištěno, že z stopa č. 1 ad bod 10 (rukojeť nože) obsahuje majoritní složku DNA shodnou s obžalovaným K.. Stopa č. 9 ad bod 10 obsahuje majoritní složku DNA shodnou s DNA obžalovaného a minoritní složku DNA shodnou s poškozeným P.
15. Odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie, odbor kriminalistické techniky a expertiz Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy na č. l. 117-122 bylo zjištěno, že

stopy č. 5, 6, 7, ad bod 10 (oblečení poškozeného P.) obsahují znaky charakteristické pro řezné či bodnořezné poškození.

16. Soud dále přehrál zvukový záznam tísňového volání na lince 155 (CD na č. l. 437) z čísla 777 535 704 – oznamovatel svědek H. ze dne 06. 10. 2023 od 21:55:17 hod. do 21:57:25 hod. Obsahem zvukového záznamu je komunikace mezi svědkem H. a operátorem linky 155, jejíž předmětem je nahlášení shora uvedeného poranění poškozeného P..
17. Kamerový záznam ze dne 06. 10. 2023 označen č. j. KRPA-334048-168/TČ-2023-000071-11 (CD na č. l. 431) zachycuje předmětný incident mezi poškozeným P.em a obžalovaným, potažmo jednání dalších svědků. Byť kamera umístěna v ulici Xxx zachycuje pouze část ulice včetně chodníku, lze konstatovat, že na kamerovém záznamu je zachycen celý průběh inkriminovaného skutku počínaje přítomností osoby obžalovaného a konče příjezdem složek IZS. Jednání dotýčných osob je zachyceno v celé své šíři bez jakéhokoliv vybočení z úhlu záběru. Byť však záznam pouliční kamery je natočen černobíle, nelze zpochybnit skutečnost, že kvalita kamerového záznamu dosahuje vysokého stupně, což lze podložit například rozeznáním nápisů na oblečení zachycených osob.
18. Jako věcný důkaz byl v rámci dokazování ukázán nůž obžalovaného a jehož čepel měří 8 cm.
19. Ze závěrů znaleckého posudku č. 5261-13/2024 z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie zpracovaného MUDr. Martou Holanovou o duševním stavu obžalovaného na č. l. 173 plyne následující. Obžalovaný netrpí duševní poruchou – psychózou. Jednání shora uvedeného se dopustil ve středně těžké opilosti a jednal v afektu zlosti. Dle znalkyně však v patické opilosti nejednal, načež jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti byly nepodstatnou měrou sníženy. Dále znalkyně uvedla, že obžalovaný je schopen od alkoholu abstinovat a má dostatek zkušeností s vlivem alkoholu na své jednání, z čehož následně vyplývá, že účinků alkoholu na své jednání si je plně vědom a může je tedy předvídat. Znalkyně dále konstatovala, že obžalovaný má zvýšenou toleranci na požívaný alkohol, přičemž v době incidentu ve středně těžké opilosti žádná z jeho schopností nebyla vymizelá. Závěrem znalkyně uvedla, že obžalovaný je schopen účastnit se trestního řízení, chápat jeho smysl a taktéž smysl uloženého trestu.
20. K návrhu obhajoby byl jako důkaz proveden videozáznam s vyjádřením otce obžalovaného, zvukový projev byl přeložen tlumočnickem. Z obsahu videa je patrné, že otec obžalovaného eviduje určitý dluh, jehož dlužníkem je poškozený, neboť jím v minulosti kupoval alkoholické nápoje. Soud obsah videa hodnotí jako irelevantní, nevztahující se ke shora uvedenému jednání obžalovaného, neboť existence dluhu nezavdává oprávnění použít k jeho vymožení násilí, které bezprostředně ohrožuje zákonem chráněný objekt, tedy život člověka a obžalovaného z jeho trestněprávního jednání nikterak nevyvíňuje.
21. Na základě shora provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že bylo jednoznačným a nezvratným způsobem prokázáno, že se obžalovaný I. K. dopustil jednání popsaného shora ve výrokové části tohoto rozsudku, jímž naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 tr. zákoníku.
22. Soud všechny provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a ve všech souvislostech. K závěru o vině obžalovaného dospěl soud při hodnocení všech provedených důkazů. Důkazní situace v uvedené trestní věci není nijak složitá.

23. Obžalovaný jednání zčásti doznává, ve své obhajobě nerozporuje, že by poškozeného P. bodl nožem. Naopak sám připustil, že svým zkratovitým jednáním v rámci vzájemné potyčky použil nůž na svoji obranu, přičemž skutečnosti, že poškozeného nožem zasáhl, si byl plně vědom. Celý konflikt vznikl dle jeho tvrzení kvůli slovní roztržce ohledně urážek či údajným dluhům mezi oběma aktéry. Dále ve své obhajobě uvedl, že fyzickou potyčku započal poškozený, dal mu první rány, a proto se obžalovaný musel fyzicky bránit, což dělal. Jelikož se do konfliktu vložila i svědkyně B., přítelkyně obžalovaného, která i spadla na zem, dostal o ni strach, neboť ona je malého vzrůstu, a také mu prý poškozený měl vyhrožovat. Z toho důvodu vytáhl svůj nůž, aby poškozeného vystrašil. Své údery vedl pouze na břicho poškozeného, nechtěl jej usmrtit. Pokud by chtěl poškozeného P. zabít, mířil by své údery na krk.
24. Obhajobě obžalovaného soud nepřisvědčil, neboť byla vyvrácena provedenými důkazy, které jednání obžalovaného bezpečně prokazují. Za usvědčující důkazy lze považovat zejména znalecký posudek MUDr. Hladíka, odborné vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie, kamerovým záznamem ulice Zborovského, zvukovým záznamem hovoru na tísňovou linku 155, protokol o ohledání místa činu, protokol o prohlídce těla poškozeného, výpověď poškozeného, ale i výpovědi ostatních očitých svědků, kteří se potyčky účastnili tak, že se snažili obžalovaného a poškozeného roztrhnout. Shora uvedené důkazy, které jsou podrobněji popsány shora, plně podporují úvahu soudu o tom, že skutek spáchal obžalovaný, a skutkový děj se odehrál tak, jak je popsáno ve výroku shora.
25. Provedené důkazy vyvracejí obhajobu obžalovaného. Poměrně zásadní je v tomto ohledu zajištěný kamerový záznam. Tvrzení obžalovaného, že celý incident započal poškozený údery pěstmi proti obžalovanému, vyvrací videozáznam v čase 22:34:28 hod, ze kterého je patrné, že první údery vedl sám obžalovaný, načež se následně poškozený začal bránit. Námitka obžalovaného, že k útoku se připojil i svědek P., se jeví, právě s odkazem na videozáznam, jako zcela neopodstatněná, neboť, jak je na videozáznamu zachyceno, svědek P. se naopak snažil oba aktéry od sebe oddělit, vůbec nijak aktivně a útočně vůči nikomu nepostupoval, a to ani vůči obžalovanému, ani vůči jeho přítelkyni svědkyni B. Argumentace obžalovaného stran toho, že tak malý nůž, není způsobilý vůbec někoho usmrtit či vážně poranit neobstojí. Z výsledku znalce jednoznačně vyplývá ten závěr, že i takovým nožem, který použil obžalovaný (konkrétně s délkou jeho čepele 8 cm) v kombinaci s intenzitou jeho užití velkou silou proti břichu poškozeného, mohla vzniknout poranění, která znalec vyhodnotil jako život ohrožující. Obdobně soud hodnotí i argument obhajoby, že by družka obžalovaného, tedy svědkyně B., měla během konfliktu upadnout, byla napadena poškozeným nebo někým jiným, což mělo v obžalovaném vzbudit strach a obavy a přimět ho v rámci obrany k užití nože vůči tělu poškozeného. Obžalovaný se dále hájí, že po celou dobu útoku byl napadán, bylo mu ze strany poškozeného vyhrožováno smrtí a nadáváno. Byť by soud připustil skutečnost, i vzhledem k tomu, že kamerový záznam nedisponuje zvukovou stopází a některé výpovědi shora uvedených svědků potvrzují, že slova jako „já tě zabiju“ v předmětném konfliktu zazněla, že obžalovanému mohlo být v rámci konfliktu slovně vyhrožováno, nelze však připustit tu verzi obžalovaného, že v době, kdy použil nůž k sebeobraně nebo obraně své družky, byl on nebo jeho družka v bezprostředním nebezpečí před kýmkoliv (rozhodně nikoliv před poškozeným), což by mu případně umožňovalo použít nůž v rámci sebeobraně. V tomto ohledu lze odkázat na kamerový záznam, neboť z něho jednoznačně vyplývá, konkrétně v čase záznamu od 22:35:03 do 22:35:22, že obžalovaný, poté co se svědkům podařilo obžalovaného a poškozeného oddělit po prvotní fyzické potyčce, obžalovaný stojí oddělen od poškozeného, obklopují je svědci. Útoky od poškozeného na obžalovaného (ani naopak) v tento moment již netrvají ani nehrozí a nic nesvědčí např. pro to, že by se poškozený připravoval na další výpad vůči obžalovanému. Velmi dobře v tento moment mohl celý incident skončit, tím, že by se všichni rozešli, poškozený se nechoval vůči nikomu agresivně. Obžalovaný se nachází

minimálně 2 až 3 metry od poškozeného, je možné, že probíhá slovní rozepře, kamerový záznam zachycuje, že probíhá hovor. Nadále je patrné, jak se obžalovaný vysmekl z držení svědků a hodlá se přiblížit k poškozenému P. V tento moment lze ze záznamu spatřit pohyb obžalovaného připomínající otvírání nože, zatímco obžalovaný přistupuje již s otevřeným nožem k poškozenému a bezprostředně na něj utočí bodáním. Pakliže obžalovaný tvrdí, že byl nadále a po celou dobu poškozeným ohrožován, lze toto s jistotou vyloučit! Ve chvíli, kdy byli již oba aktéři od sebe odděleni, nehrozilo nikomu žádné nebezpečí, které by odůvodňovalo použití nože obžalovaným. Není vůbec patrné, před čím by se měl obžalovaný nožem bránit. Nicméně byl to právě obžalovaný, který opětovně inicioval útok vůči poškozenému a tentokrát vyzbrojen nožem. Jednání obžalovaného lze spíše hodnotit jako odplatné jednání vůči poškozenému za předchozí průběh konfliktu, kdy i poškozený několikrát pěstí obžalovaného udeřil, byť z videozáznamu je patrné, že koordinace pohybu poškozeného byla silně ovlivněna alkoholem, neboť mnohé údery nebyly vůbec přesné. V neposlední řadě soud poukazuje na skutečnost, že svědkyně B. stála během incidentu stranou mimo hlavní dění, nebyla ohrožena jednáním aktérů nijak, pouze v potáčení fázi konfliktu se snažila obžalovaného a poškozeného oddělit, kdy velmi záhy zjistila, že ničeho nezmůže, a pak při konečné fázi incidentu odvedla obžalovaného zpět do bytu. Kamerový záznam s jistotou vyvrací obhajobu obžalovaného, že na ni bylo kýmkoliv útočeno, či že by měla snad upadnout na zem, naopak obžalovaný si jí během incidentu vůbec nevšiml, v rámci vzájemné potyčky na ni nebral žádný ohled, tedy v podstatě se ani o ni nemohl bát.

26. Obžalovaný K. svým jednáním popsaným shora ve výrokové části tohoto rozsudku naplnil všechny zákonné znaky trestného činu vraždy dle § 140 odst. 1 ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Z provedeného dokazování je zřejmé, že obžalovaný se pokusil usmrtit poškozeného tím, že proti němu vytáhl nůž a nejméně 3 ranami jej bodnul do oblasti břicha. Nad to soud zmiňuje, že nebýt úhybného pohybu poškozeného, obdržel by nejméně další 2 rány, kterým se však poškozený zdařile vyhnul, což ovšem bylo mimo vůli obžalovaného, který na poškozeného nožem opakovaně útočil. Rána nožem obžalovaného vedená velkou intenzitou pronikla do břišní dutiny, musela projít kůží, vrstvou tuku, břišními svaly až k vnitřnímu orgánu (žaludku), kdy došlo k poranění zevní vrstvy přední stěny žaludku, což způsobilo silné vnitřní krvácení. Charakter popsaného poranění, jeho umístění, jakož i nástroj, který byl ke způsobení tohoto poranění obžalovaným použit, dále intenzita síly, kterou bylo třeba vyvinout ke způsobení takového poranění, tedy velká síla, nasvědčuje tomu, že si obžalovaný musel být vědom té skutečnosti, že poškozenému může způsobit taková poranění, jejichž následkem může být smrt poškozeného. Užití nože obžalovaného bylo útočným bodáním proti břichu poškozeného, nešlo o jakkoliv výstražné šermování k zastrašení. Opakované údery mířené do oblasti břicha, kde se nacházejí důležité orgány v lidském těle, nasvědčují tomu, že obžalovaný nepoužil nůž z důvodu obrany před jednáním poškozeného, které, mimo jiné, již neneslo aspekty hrozícího útoku, ale úmyslně vedl dané údery, přičemž musel být srozuměn s tím, že poškozeného může i usmrtit. Nelze odhlédnout ani od skutečnosti, že pokud by obžalovaného ve svém jednání nezastavil přítomný svědek D., dá se říci, že by obžalovaný pokračoval ve svém dalším bodavém útoku. Nelze ani souhlasit s námitkami obhajoby, že útok byl veden se záměrem obrany. Intenzita jednotlivých úderů a obrana či ústup poškozeného P. nasvědčovaly tomu, že obžalovaný na poškozeného útočil. Nejednalo se o sebeobranu naopak o útok, který byl veden nožem a byl silnější než předchozí pěstní souboj. Ke shora uvedenému trestnému činu z hlediska naplnění jeho subjektivní stránky postačuje takzvaný úmysl nepřímý či eventuální dle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, kdy není rozhodné, zdali chtěl pachatel poškozeného přímo usmrtit, avšak postačuje pouze srozumění s tím, že svým jednáním mohl poškozenému přivodit smrt. Právě na posuzovaný případ je možné aplikovat např. rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky, sp. zn. 6 Tdo 134/2019, ze kterého vyplývá: „...o tom, že čin byl spáchán úmyslně, lze v případech, kdy v této otázce

chybí doznání pachatele, činit nepřímou z okolností činu objektivní povahy (např. z povahy činu, způsobu jeho provedení) nebo ze zjištěných okolností subjektivní povahy (např. z pohnutky činu). Zavinění je výslednicí mj. i osobních vlastností pachatele, a lze proto také z nich na formu zavinění usuzovat.“ Právě takto hodnotí soud jednání obžalovaného ve světle shora uvedených skutkových zjištění. Argumenty obhajoby, že smrt nenastala z důvodu toho, že se incident stal na veřejném místě, nebo že došlo k včasnému zásahu složek IZS, anebo že poškozený utrpěl poranění, která vyžadovala pouze lehké ambulantního ošetření bez vážnějších následků, nijak závažnost jednání obžalovaného nesnižují. Rozhodně jsou irelevantní v tom smyslu, že následek v podobě smrti poškozeného byl tak vyloučený a obžalovaného toto nijak viny nezabavuje, není to pro něj polehčující okolnost. Soud se při svém rozhodnutí zabýval i tou námitkou obžalovaného, ve vztahu ke způsobu útoku a zejména zásahu nožem do těla poškozeného, kdy obžalovaný uváděl, že zásah do břicha poškozeného nastal v důsledku toho, že poškozený byl v jiné výškové úrovni než obžalovaný. Konkrétně obžalovaný na svoji obhajobu uváděl, že poškozený v době, kdy ho měl nožem zasáhnout bodnutím do břicha, nestál na silnici, nýbrž na chodníku a byl z toho důvodu v jiné výškové rovině než obžalovaný, který chtěl své úderu zacílit na nohy, ale v důsledku onoho výškového rozdílu (chodník x silnice) bodnul jinam. Uvedené soud považuje za účelové tvrzení, jednak sám obžalovaný se vyjadřuje o tom, kam chtěl útočit poněkud rozporuplně (chtěl útočit na břicho, aby poškozeného neusmrtil, jinak by útočil na krk, jinde obžalovaný uvádí, že chtěl útočit na nohy a na ruce, aby poškozeného zastrašil). Nicméně tuto námitku vyvrací kamerový záznam, ze kterého jednoznačně vyplývá, že v době vedení úderu obžalovaným stál poškozený na chodníku, stejně jako obžalovaný, oba tedy byli na stejné (chodníkové) úrovni, konkrétně viz čas 22:35:11 hod záznamu.

27. Po takto vymezeném rozsahu viny obžalovaného přistoupil soud k úvahám o uložení trestu. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud zvážil všechny okolnosti, které jsou rozhodné pro uložení druhu a výše trestu jakož i z hlediska účelu trestu v souladu s § 39 tr. zákoníku, přičemž vzal v úvahu význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, okolnosti spáchání činu i osobu každého jednotlivého obžalovaného. Soud vzal v úvahu všechny okolnosti, které obžalovaným polehčovaly i přitěžovaly.
28. Soud jako polehčující okolnost hodnotí tu skutečnost, že obžalovaný projevil určitou sebereflexi nad tím, že svým jednáním, kdy poškozeného poranil, vznikla zdravotní pojišťovně škoda, kterou chce uhradit, a dokonce již provedl částečnou úhradu. Jiných zásadních polehčujících okolností v případě obžalovaného nebylo shledáno. Obžalovaný svým jednáním ohrozil zákonem chráněný zájem (lidský život), který z hlediska důležitosti lze hodnotit jako ten nejdůležitější! Nad to lze poukázat i na to, že obžalovaný ihned po incidentu odešel pryč, neprojevil snahu poskytnout poškozenému pomoc. Motivem jeho činu, spíše než nevypořádané vzájemné majetkové vztahy, byla msta či rozčilení, za předchozí průběh potyčky, kdy ve vzájemném pěstním souboji s poškozeným obžalovaný obdržel několik ran a chtěl si dokázat, že s nožem je silnější než poškozený! Lze konstatovat, že obžalovaný musel předvídat následky jednání, kterého se následně dopouštěl, vyzbrojen nožem opakovaně na poškozeného útočil. Použití nože jakožto nástroje sloužícího k vedení útoku sebou nese následky, které útok zesilují, následky použití nože jsou vždy závažnější než užití např. jen pěstí.
29. Ze shora uvedených důvodů nemůže být reakce soudu v rámci ukládaného výroku o trestu na odsuzovanou trestnou činnost, jakkoliv mírná, jde o trestný čin, jehož objektem je lidský život, kdy ke ztrátě lidského života v uvedeném případě nedošlo, ale díky okolnostem zcela nezávislým na obžalovaném, poranění, která obžalovaný nožem poškozenému způsobil byla život ohrožující. Soud přistoupil k uložení trestu odnětí svobody ve výměře 10 let se zařazením do věznice s ostrahou v kombinaci s uložením trestu vyhoštění z území ČR na dobu neurčitou.

Byť jde o trest nepochybně svou délkou citelný, je jím reagováno na celkovou závažnost jednání obžalovaného. Na druhou stranu jde ovšem ještě o trest ukládaný na samé spodní zákonné hranici v dané trestní sazbě, v tomto ohledu lze zohlednit tu skutečnost, že následek v podobě smrti nenastal, a šlo toliko o jen pokus, byť striktně formální aplikace zákona trestá pokus trestného činu stejně jako dokonáný trestný čin. Pro výkon uloženého trestu soud obžalovaného zařadil do mírnějšího typu věznice než vyžaduje zákon, neboť u trestu odnětí svobody ve výměře od 8 let, by měl být pachatel zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Odlišné a mírnější zařazení obžalovaného soud odůvodňuje jednak tím, že obžalovaný v řízení projevil určitou reflexi nad tím, co způsobil, snaží se odčinit následek v podobě kompenzace majetkové škody, vyslovil odhodlání náklady uhradit. Rovněž uvedl, že je práce schopný, chtěl by pracovat i v rámci výkonu trestu. Možnosti pracovního uplatnění jsou lepší v mírnějším typu věznice. Konečně soud je rovněž toho názoru, že i ve věznici s mírnějším typem ostrahy bude na obžalovaného v rámci nápravy dostatečně působeno, není třeba vzhledem k jeho osobnosti na něj působit v přísnějším typu věznice. Vedle trestu odnětí svobody, soud obžalovanému rovněž uložil i trest vyhoštění, a to na dobu neurčitou, neboť to vyžaduje ochrana společnosti, kdy obžalovaný, co by cizinec svým jednáním dokázal, že nehodlá respektovat právní řád ČR, na základě nevýznamné pohnutky přistoupil k ohrožení lidského života, vše vyplývalo z jeho celkového rozpoložení a neuspořádané míře životních poměrů. Soud v rámci celkové ukládané trestní sankce volil kumulaci nepodmíněného trestu, vyměřeného mírněji, než byl návrh státního zástupce, ale za současného uložení trestu vyhoštění na neurčito, který státní zástupce navrhoval uložit v konkrétní výměře na 10 let. Taková kombinace se soudu jeví jako vhodná a zcela odpovídající všem zjištěným skutečnostem spáchané trestné činnosti a osobnosti obžalovaného.

30. Poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna se k trestnímu řízení připojila se svým nárokem na náhradu škody řádně a včas, přičemž požadovala, aby jí obžalovaný uhradil majetkovou škodu, léčebné výlohy ve výši 90 991 Kč včetně zákonného úroku z prodlení, který poškozená požadovala ode dne jdoucího po dni konání hlavního líčení do zaplacení. Nárok na náhradu majetkové škody byl s ohledem na provedené dokazování uznán za oprávněný, kdy obžalovaný svým trestným činem způsobil poškozenému poranění, která si vyžádala ošetření a zdravotní pojišťovna je za svého pojištěnce z veřejného zdravotního pojištění uhradila, tedy poškozenému vznikla majetková škoda odpovídající výši vynaložených léčebných nákladů. V dokazování bylo rovněž zjištěno, že obžalovaný zčásti škodu uhradil, a to částku ve výši 20 000 Kč, přičemž tedy návrhu poškozené bylo vyhověno v jeho dosud neuspokojené části, a to ve výši 70 991 Kč. V případě přiznání požadovaného úroku z prodlení soud postupoval v souladu s příslušnými ustanovení ObčZ, přičemž úrok z prodlení lze přiznat od momentu, kdy se dlužník dostane do prodlení. V uvedeném případě, se obžalovaný dostal do prodlení dne 3.3. 2024, neboť dne 1.3. 2024 měl možnost při seznámit se s trestním spisem při skončení vyšetřování (viz čl. 537) seznámit se s jednotlivými nároky poškozené, jejich hmotně první povahou i výší. Pokud následujícího obžalovaný nároky poškozené dobrovolně nesplnil, je ode dne následujícího se svou povinností plnit poškozené z titulu způsobení majetkové škody v prodlení, což umožňuje od tohoto data požadovat kromě přisouzené částky ještě i zákonný úrok z prodlení. Nicméně poškozený zákonný úrok požaduje až ode dne následujícího po konání hlavního líčení, přičemž takový návrh je v jeho dispozici, soud nemůže poškozenému přisoudit více než požaduje, proto byl zákonný úrok přiznán až ode dne 3.5. 2024 a následně s úrokem z ponížené jistiny, po částečném plnění.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení. Odvolání se podává u Městského soudu v Praze a rozhoduje o něm Vrchní soud v Praze.

Odvolání musí být v této lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch či neprospěch obžalovaného.

Rozsudek může odvoláním napadnout a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, která se ho přímo dotýká nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej prohlášením výslovně vzdaly.

Byl-li obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, vzniká poškozenému možnost požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Praha 18. července 2024

Mgr. Miroslav Rákosník v. r.
předseda senátu